

Sygn. akt VII Ka 624/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz

Protokolant st.sekr.sądowy Rafał Banaszewski

przy udziale oskarżyciela publ.- sierż. szt. Agnieszki Szlachtowicz-Pelawskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014r.

sprawy **I. R.**

obwinionej o wykroczenie z art. 86§1 kw w zw z art. 19 ust 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym, art. 94§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowego Wydziału Karnego w Węgorzewie

z dnia 30 kwietnia 2014r. sygn. akt V W 304/13

I.zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II.zwalnia obwinioną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

I. R. obwiniona została o to, że :

1.w dniu 6 grudnia 2013r.ok.godz. 6:00 na trasie Ż.-K. (droga numer (...)) na prostym odcinku drogi, przy śliskiej nawierzchni jezdni, kierując pojazdem marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...), nie dostosowała prędkości do warunków panujących na drodze, w wyniku czego straciła panowanie nad prowadzonym pojazdem i chcąc ominąć spadającą gałąź z przydrożnego drzewa, zjechała na lewe pobocze i doprowadziła do wywrócenia się pojazdu, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

-tj. o wykroczenie z art.86 &1 kw w zw. z art.19 ust.1 pkt.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

2. w miejscu i czasie jak wyżej, kierowała pojazdem marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...), pomimo obowiązku jazdy w okularach korekcyjnych lub szklach kontaktowych

-tj. o wykroczenie z art. 94 &1 kw.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014r. w sprawie IVW 304/13 orzekł :

I.obwinioną I. R. uznał za winną tego, że w dniu 6 grudnia 2013r. około godz. 6:00 na trasie Ż.-K. (droga numer (...)), na prostym odcinku drogi, przy śliskiej nawierzchni jezdni, kierując pojazdem marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...), nie dostosowała prędkości do warunków panujących na drodze, w wyniku czego straciła panowanie nad prowadzonym pojazdem i chcąc ominąć upadłą wcześniej gałąź z przydrożnego drzewa, zjechała na lewe pobocze

i doprowadziła do wywrócenia się pojazdu, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a kierując pojazdem nie korzystała z okularów korekcyjnych bądź szkieł kontaktowych, do czego była obowiązana tj. za winną czynu z art. 86 & 1 kw i art. 94 & 1 kw i za to, na podstawie art. 86 & 1 kw w zw. z art. 9 & 1 kw i art. 24 & 1 kw skazał ją na karę grzywny w wysokości 200zł.

II. na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 & 1 kpk zwolnił obwinioną od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania w sprawie i koszty te przyjął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniosła obwiniona, zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości. Wyrokowi temu skarżąca zarzuciła – jak zdaje się wynikać z kontekstu- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na niezasadnym przypisaniu jej winy w zakresie zarzuconych czynów podczas gdy, jak twierdzi skarżąca, czynów tych ona nie popełniła. Zarzuciła również naruszenie przepisów procedury polegające na dokonaniu nieprawidłowej oceny dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń zarówno w aspekcie okoliczności stanu faktycznego, winy i kwalifikacji prawnej czynów przypisanej obwinionej, jak i w zakresie wymierzonej jej kary. Dokonana w tym zakresie analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, w pełni odpowiada dyrektywom określonym w art. 4 kpk a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione.

Apelacja nie wskazuje na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej, merytorycznej argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć.

Z zeznań przybyłych na miejsce zdarzenia świadków : funkcjonariusza Policji M.D. i strażnika gminnego K. S. jednoznacznie wynika, że obwiniona I.B. R. kierowała swoim samochodem bez nałożonych szkieł korekcyjnych lub kontaktowych, pomimo, że taki obowiązek na niej spoczywał. Jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż wymienione osoby wcześniej nie znały obwinionej, na miejscu zdarzenia znalazły się ze względu na swój zawodowy obowiązek, to trudno podzielić wyrażone przez skarżącą przekonanie, że zeznania tych świadków miały charakter jedynie tendencyjnych pomówień obliczonych na celowe i bezpodstawne obciążenie obwinionej. Nie sposób także dopatrzeć się w sposobie procedowania Sądu Rejonowego żadnych przesłanek, które mogłyby poddawać w wątpliwość obiektywizm tego Sądu, jak również trudno dopatrzeć się jakichkolwiek racjonalnych argumentów, które mogłyby uzasadniać wyrażoną w apelacji tezę, jakoby niniejsza sprawa była wynikiem bliżej niesprecyzowanej „gry” i „chorych układów”.

O tym, iż obwiniona omijając spadając z drzewa jemiółę nie zachowała reguł ostrożności koniecznych ze względu na panujące wówczas warunki drogowe wymownie świadczy fakt, iż utraciła ona panowanie nad kierowanym przez siebie pojazdem, doprowadziła do jego przewrócenia się i zatrzymania w rowie. Zgodzić należy się z autorem apelacji, iż kierowca nie ma wpływu na to, co z drzew spada, jednakże dlatego obowiązany jest on do kierowania pojazdem mechanicznym z prędkością dostosowaną do warunków panujących na drodze oraz - jeśli ma określoną wadę wzroku- do kierowania samochodem w okularach, aby móc to spada z drzewa w porę dostrzec i podjąć właściwe oraz skuteczne manewry.

Mając zatem powyższe na uwadze i nie dzieląc zarzutów zawartych w apelacji, zaskarżony wyrok jako prawidłowy i słuszny utrzymano w mocy (art. 437 & 2 kpk).

Z uwagi na trudną sytuację materialną obwinionej, która nie ma żadnego, istotnego majątku i utrzymuje się wraz mężem ze stosunkowo niskich dochodów w łącznej kwocie ok.1040zł. miesięcznie, Sąd Okręgowy uznał za uzasadnione zwolnić obwinioną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 636 & 1 kpk w zw. z art.634 kpk i art. 624 & 1 kpk i art. 119 kpw).